

skulde det ske, ja saa vil jeg haabe, at vi til den Tid have en Regering, som ikke vil lade sig lede hverken af dynastiske Hensyn eller af Hensyn til Følelser, men nok lade sig lede af Hensyn til en Fornuft, saa kold, klar og skarp som en Rageknivs Eg.

Jeg skal derefter gøre en enkelt Henstilling til den højtærede Udenrigsminister, som det vilde glæde mig, om den højtærede Minister vilde følge. Den højtærede Minister maa have set, at under den østasiatiske Krig fulgte de forskellige Lande, Frankrig, England, Rusland og Tyskland, saa vidt jeg kunde forstaa Bladreferaterne, en forskellig Fortolkning af Begrebet frit Skib, fri Ladning, og jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Minister at samle disse forskellige Fortolkninger, der fremkom fra disse Stater, og Oplysninger om den forskellige Praksis, der er fulgt af disse 4 Lande, for at, hvis det ulykkelige skulde ske, at der i Europa skulde komme Krig, og vi kunde staa i den lykkelige Stilling som i gamle Dage at være det neutrale Handelsland, vi da vilde være i Stand til at værne vor Søhandel netop efter de Regler, som disse Magter selv have anerkendt.

Der er en Ting, hvorom jeg gerne vil gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til vor Udenrigspolitik, og det er, at de Traditioner, vi have fra den store Bernstorffs Dage, tror jeg i Virkeligheden kunde sammenfattes deri, at den danske Politik aldrig skal gaa andre Magters Ærinde, uden det just er til dens eget Gavn, og endvidere, at vi aldrig skulle overvurdere vore egne Kræfter, men at vi heller ikke maa undervurdere Betydningen af den diplomatiske Situation, i hvilken vi kunne komme, og det Værd, den kan give os.

Til Slutning skal jeg gøre en Bemærkning om den højtærede Udenrigsminister personlig. Jeg vil kun give den højtærede Minister en ganske enkelt lille Advarsel, og det er som gammel Journalist, jeg maa have Lov dertil. Vi Journalister, der ere vant til at skrive, vide, at en Pen i en Mands Haand, der ikke er vant til at bruge den, kan være som en seksløbet Revolver. Jeg vil derfor sige, at naar den højtærede Minister vil betjene sig af Journalistik direkte eller indirekte, maa han være meget forsigtig. Vi have for nylig i „Berlingske Tidende“ set en Notits, som i og for sig ikke syntes at have den Rigtighed, man egentlig kunde have ønsket, og i alt Fald syntes at have en Kilde, som den aldrig burde have haft. Og det var maaske der-

for, at den Erklæring, vi forleden Dag hørte den højtærede Minister afgive, havde en saadan grandios Intetsigendehed. Det viser i Virkeligheden, at den højtærede Minister kan lære af Fejtagelser, og allerede det maa jeg komplimentere ham for.

Saa skal jeg endnu kun gøre en Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Minister har jo været Genstand for megen Dril og Ubehagelighed, fordi den højtærede Minister hørte til de Mænd, som have en Fortid, paa hvilken der intet staaar. Nu vil jeg i al Almindelighed sige, at fordi man har en Bog, hvori der intet staaar, behøver denne Bog ikke at være daarlig; der kan komme til at staa meget godt i den: Uffe hin Spage voksede en Gang til at løfte det Sværd Skræp. Men der er en anden Ting, der viser, at den højtærede Udenrigsminister ikke er blottet for visse gode Egenskaber bl. a. Lydhørhed. Jeg sigter herved til den højtærede Ministers egen Tilstaaelse af at være bleven omvendt til den gode Venstremand, han nu er, af vor højtærede Kollega det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen). Jeg har jo ofte hørt det ærede Medlem for Ærø, naar han har talt om Piglystre, om Snurrevaad og andre saadanne Sager, og jeg vil tilstaa, at det, jeg har hørt, har jeg hørt med Fornøjelse, men alligevel har jeg aldrig hørt — jeg er maaske lidt aandelig døv, hører ikke altid rigtig — det Aandens Vingesus af den ægte Venstreoverbevisning, som kan forandre en lollandsk Godsejer af lidt østbisk Type til en god dansk Bondedemokrat. Jeg har ganske vist hørt før, at Folk ere pludselig bleve forandrede. Vi vide, at Grundtvig har ændret mange Menneskers Syn, at Georg Brandes har i sine yngre Dage — ikke mere — ændret mange Mennesker, at en Mand som Carlyle har skabt Mennesker om, at en Mand som Joseph de Maistre har Skyld i mange sorte „reaktionære“ Sindelag, bl. a. mit, men det har i Reglen været de store Aander, som have vakt en saadan Ændring i Sindelaget. Jeg skal derfor kun sige, at naar den højtærede Minister af Udtalelser, der ere faldne fra det meget ærede Medlem for Ærø — saa godt en stor Venstre-Aands Sus end deri var gemt — har kunnet føle sig overbevist, maa den højtærede Minister være en meget lydhør Mand, og jeg vil haabe, at han saa vil høre paa rette Steder ogsaa.

Dernæst maa jeg gøre en lille Bemærkning til Krigsministeriets Budget, Paa dette er der som bekendt Stigning,